

Het is zomervakantie, maar Ava en Joeri zitten binnen.
Elk op hun eigen kamer.
Niet vrijwillig: Ava heeft huisarrest, Joeri voelt zich
nergens veilig.
Ze appen elkaar, vele malen per dag.

Het begint nogal stroef met onbelangrijke appjes over
kleine dingen, aardbeienijs en kolibries bijvoorbeeld.
Maar na verloop van tijd delen ze meer, en uiteindelijk alles,
hun angsten, hun woede en twijfel, hun diepste geheimen.

‘Ik dacht altijd dat ik de enige was...’

De Vier Windstreken

ISBN 978 94 6500 019 0

9 789465 000190

SARAH
JÄGER

IETS
MEER
ZOALS
EEN
ZON

SARAH
JÄGER

IETS
MEER
ZOALS
EEN
ZON

Met illustraties van
SARAH MAUS

DE VIER
WINDSTREKEN

Vertaald door
MOHANA VAN DEN
KROONENBERG

Illustraties van
SARAH
MAUS

Vertaling van
MOHANA
VAN
DEN
KROONENBERG

SARAH
JÄGER

IETS
MEER
ZOALS
EEN
ZON

De Vier Windstreken

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

Nederlandse tekst van Mohana van den Kroonenberg

Oorspronkelijke titel: *Und die Welt, sie fliegt hoch*

© 2025 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave

© 2024 Fischer Sauerländer GmbH, Frankfurt am Main

Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Nederland

NUR 283, 284 / ISBN 978 94 6500 019 0

De informatie over Sadako Sasaki komt van Wikipedia:
de.wikipedia.org/wiki/Sadako_Sasaki

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Gebruik van de inhoud van dit boek voor tekst- en datamining zoals bedoeld in artikel 15n en 15o van de Auteurswet is uitdrukkelijk voorbehouden.

Iets meer zoals een zon

10 ... Ontmoeting

09 ... Geboorte

08 ... Kamer

07 ... Familie

06 ... Vriend

05 ... Vijand

04 ... Droom

03 ... Wereld

02 ... Liefde

01 ... Dood

0 ...

Toekomst

Ik dacht altijd
dat ik
de enige was...

Hallo?

Is daar iemand?

Hallo?

Ava hier.

We kennen elkaar, toch?

Eh, ik stuur je even een spraakbericht,
want ik hou niet zo van schrijven,
helemaal niet eigenlijk.

Dat herinner je je misschien nog wel van vroeger –
tenminste, als jij het bent.

Als jij Joeri bent dan zaten we bij elkaar
in de klas op de basisschool.

Geen idee.

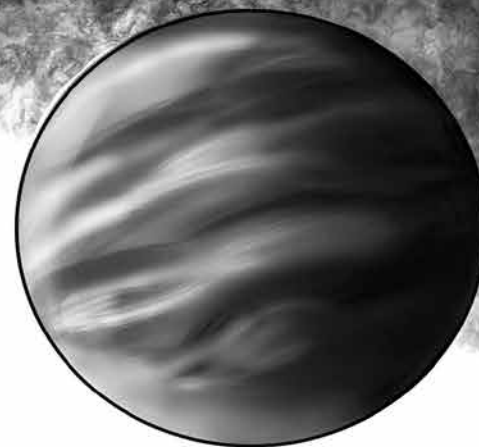
Ik heb net een briefje gevonden. Bij het opruimen.

En daar stond jouw nummer op. En je naam.

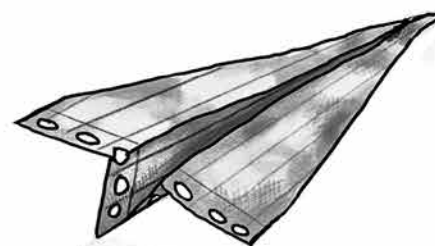
Als jij Joeri bent dan.

Dan stonden jouw naam en jouw nummer daar dus op.

Op dat briefje.

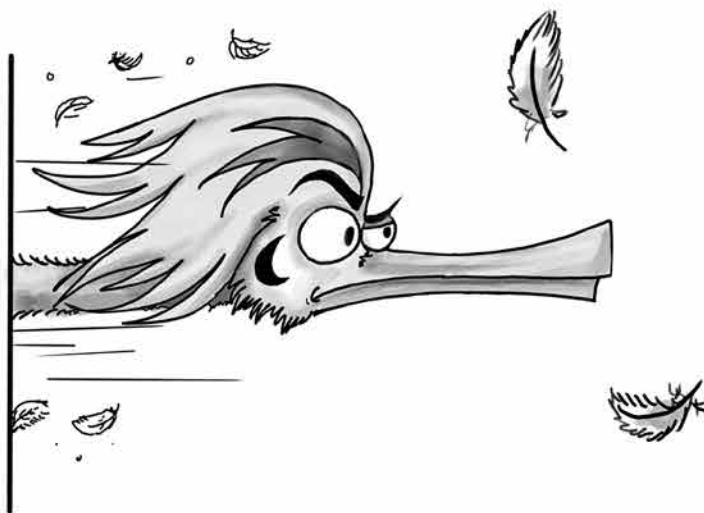

Hoe kom je aan mijn nummer?

Hoe kom je aan mijn nummer?

Huh?

Dat ben ik totaal vergeten.
Mijn moeder – ja nu weet ik het weer, zo was het –
mijn moeder wilde dat ik als parkiet ging.
Jij bent een parkiet, zei ze.
Maar shit man,
dat leek me doodsaaï.
Een parkiet!
De hele tijd op een stok zitten, wie wil dat nou?
Toen heb ik tegen iedereen gezegd
dat ik een grappige vogel ben.

Hoezo?

Die grappige vogel

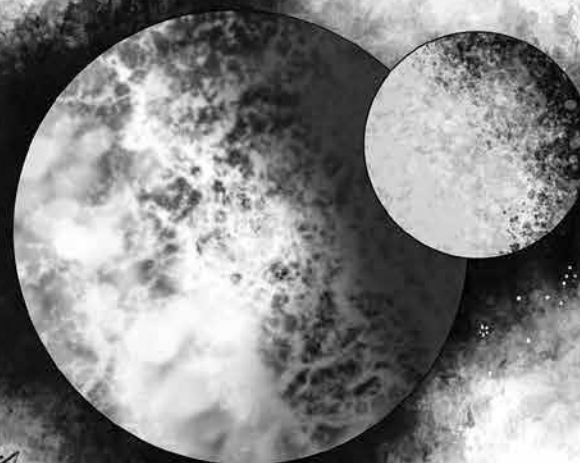
Jij was die grappige vogel

Gemaskerd bal op de basisschool

Groep zes volgens mij

Ik weet het niet zeker

Misschien was het ook wel
in groep zeven

Die niet grappig was

Malik

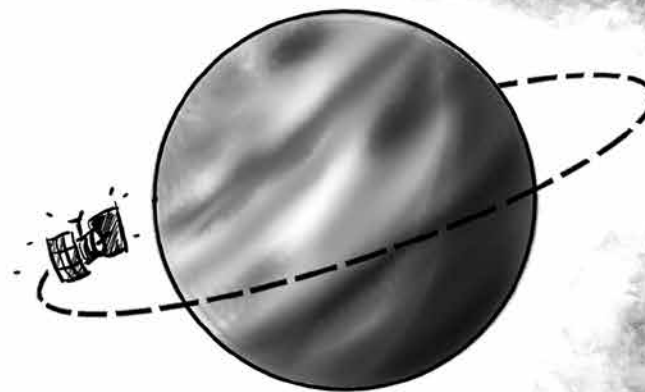
Ja hallo! Malik rende de hele tijd achter me aan.
En riep: priet, priet. Kwetter, kwetter.
Hij hield gewoon niet meer op.

Wat verwacht je dan? Serieus!
Van mij krijgt hij een nul komma nul voor humor.

Precies. Dat kon hij krijgen.
En hij had geluk dat het alleen zijn schenen waren,
dat kan ik je wel vertellen.
Ik word er nog altijd woedend om,
ook na, hoelang is het geleden, vijf jaar, zoiets?

En wat was jij op het gemaskerde bal?

Ook een soort vogel dus.

En een trap tegen zijn schenen

Astronaut

Ik kan alleen niet vliegen
Hij niet
De astronaut
Die kan niet vliegen

Kun jij je die ene nog herinneren
die altijd op de voorste rij zat
en haar kostuum zelf had gemaakt,
maar niemand herkende wat het was?
Ik had geraden maar ik had het fout,
toen werd ze compleet hysterisch
en riep huilend:
Ik ben een betoverde prinses
uit een ver zonnestelsel, stomme kaktrut.

O.
Misschien was het ook helemaal niet op dat bal.
Misschien heb ik dat in een of andere serie gezien.
Of heb ik het zelf verzonnen.

Geen idee. Ik verveel me.
Ik verveel me kapot. Kan ook niet anders, toch?
Als je binnen zit, gebeurt er niks.

Dat zou ik meteen doen, als ik kon. Serieus.
Onmiddellijk. Als ik mocht.

Nee

Wat wil je eigenlijk
Van mij
Ik bedoel, wat wil je van mij?

Dan ga je toch naar buiten

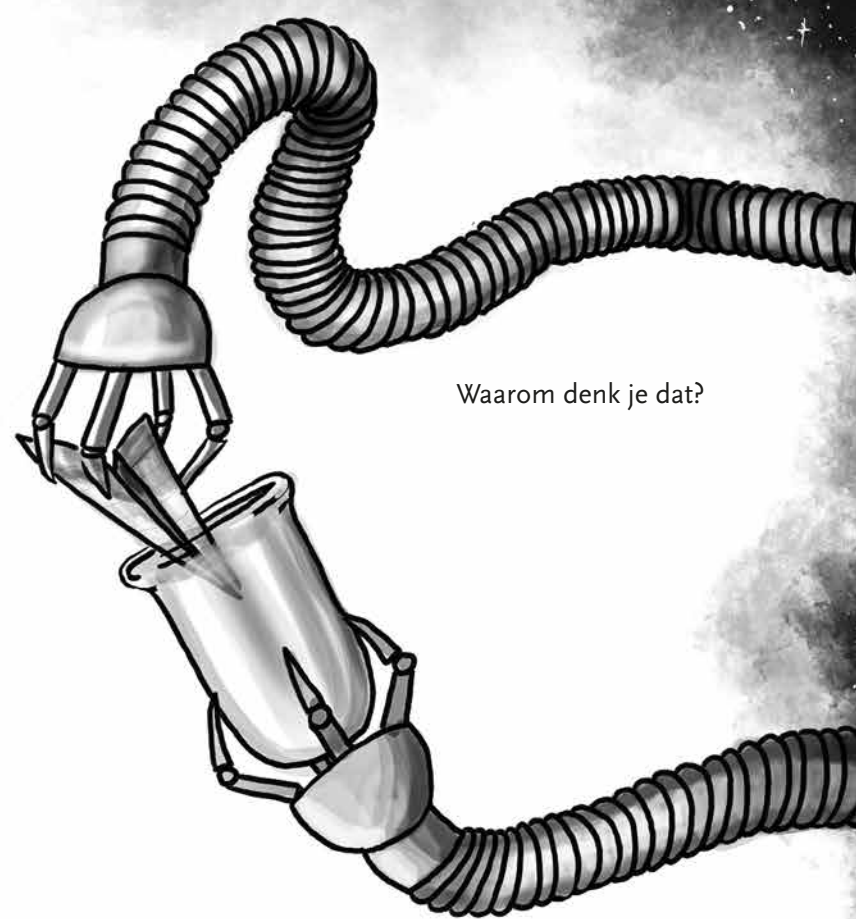
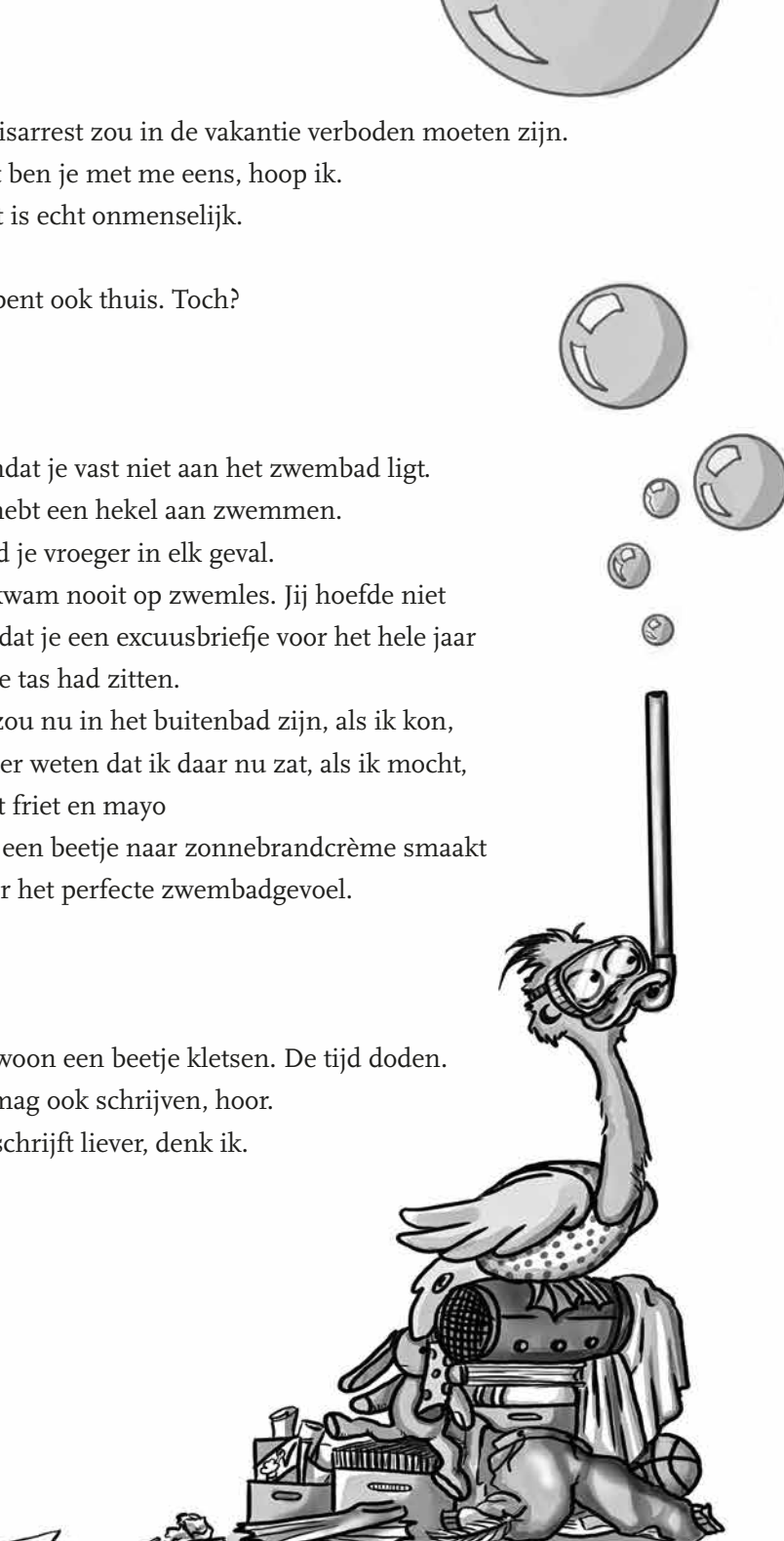

Huisarrest zou in de vakantie verboden moeten zijn.
Dat ben je met me eens, hoop ik.
Het is echt onmenselijk.

Jij bent ook thuis. Toch?

Omdat je vast niet aan het zwembad ligt.
Je hebt een hekel aan zwemmen.
Had je vroeger in elk geval.
Je kwam nooit op zwemles. Jij hoefde niet
omdat je een excuusbriefje voor het hele jaar
in je tas had zitten.
Ik zou nu in het buitenbad zijn, als ik kon,
zeker weten dat ik daar nu zat, als ik mocht,
met friet en mayo
die een beetje naar zonnebrandcrème smaakt
voor het perfecte zwembadgevoel.

Gewoon een beetje kletsen. De tijd doden.
Je mag ook schrijven, hoor.
Jij schrijft liever, denk ik.

Waarom denk je dat?

Maar wat wil je nou van mij?

Een beetje kletsen
omdat jouw vrienden in het zwembad zitten

We hebben nog twee weken vakantie
en nul procent kans op regen.
Logisch dat mijn vrienden zijn gaan zwemmen.

Geen idee. Zomaar.

Als je het per se wil weten –
ik heb een giraffe uit de dierentuin gesmokkeld.

Oké, het was een alpaca.
Met donkerbruine ogen.
En ik was meteen verliefd.

In mijn klerenkast.
Zodra ik achttien ben, gaan we samen
een huis zoeken.
We zijn een match made in heaven.

Twaalf dagen
We hebben
nog twaalf dagen

Waarom heb je huisarrest?

Zomaar?

Logisch

Waar is die alpaca nu?

Waarom zeg je niet
wat er echt aan de hand is?

Omdat dat met die alpaca een beter verhaal is.
De waarheid is saai.
Zoals alles, mijn hele leven.
De grote S van Saai.
Ik vind het zelfs zo doodsai dat ik mijn kamer heb opgeruimd,
en dat is echt niet meer normaal als je het mij vraagt.

Welk briefje?
O ja, dat briefje, met jouw nummer.

Ik zou er alles voor geven om nu in het zwembad
te liggen, echt alles. Behalve mijn gelukssokken dan.
En de trui van mijn oma,
die ook niet, die zou ik zelf houden.

Waar zou jij willen zijn? Nu, op dit moment.

Daar moet ik even over nadenken.
Volgens mij laat ik nooit een deel
van mezelf achter.

En toen heb je dat briefje gevonden

Als ik ergens heen zou gaan
laat ik zo'n groot deel van mezelf achter
verstopt in de klerenkast bijvoorbeeld
dat ik net zo goed
gewoon op mijn kamer kan blijven

Ik zou nu graag aan zee zijn. Liever nog dan in het zwembad.
Appen we morgen verder?

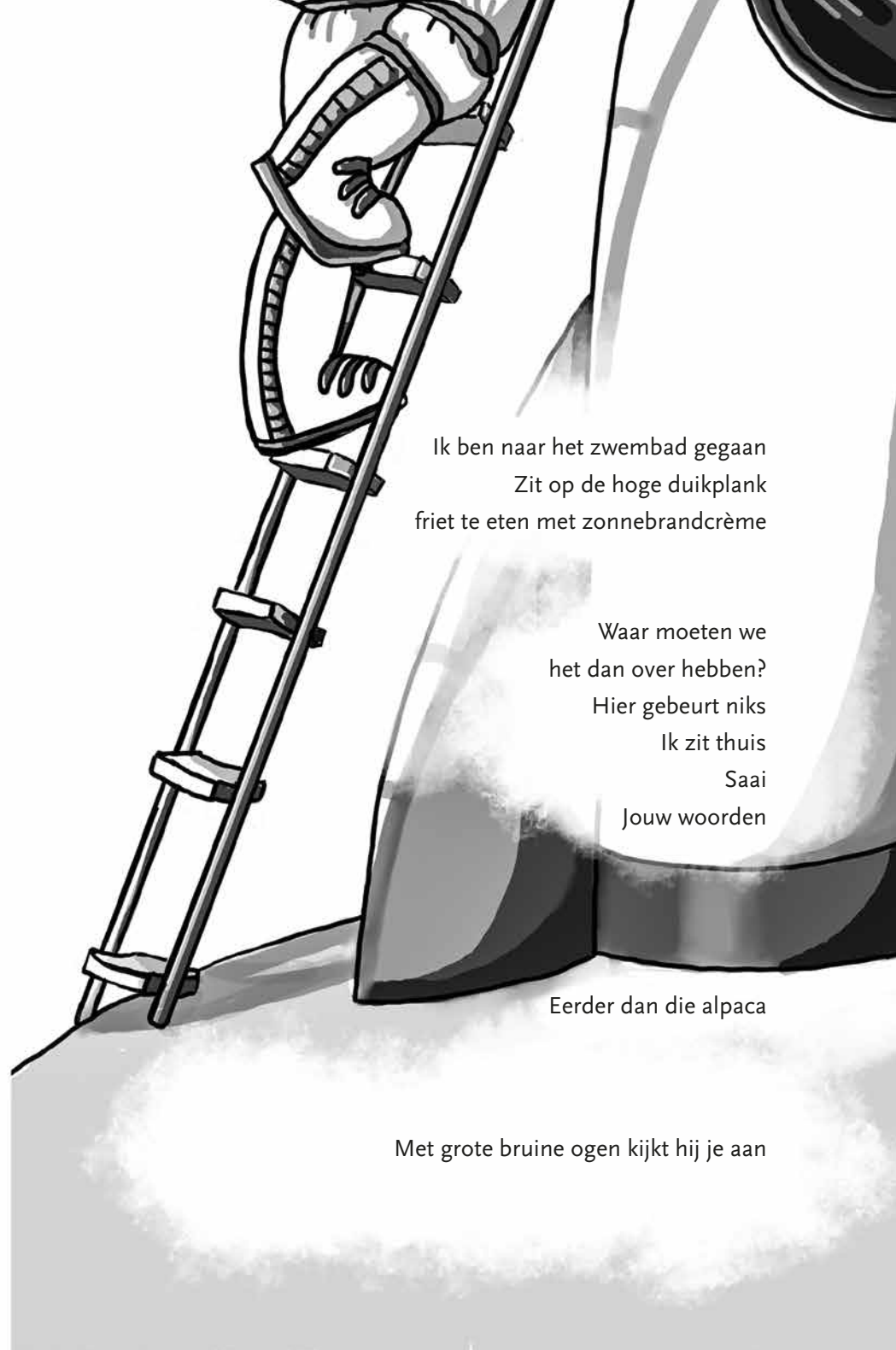
Je hebt 43 minuten geleden mijn spraakbericht beluisterd.
Dat je me niet antwoordt
begin ik zo langzamerhand persoonlijk te nemen.

Tiktak tiktak

Even grappig als een trap tegen je schenen.

Ik heb drie auto's in de fik gestoken, daarom heb ik huisarrest.
Dat geloof je wel, hoop ik.

Je kwetst hem!

Ik ben naar het zwembad gegaan
Zit op de hoge duikplank
friet te eten met zonnebrandcrème

Waar moeten we
het dan over hebben?
Hier gebeurt niks
Ik zit thuis
Saai
Jouw woorden

Eerder dan die alpaca

Met grote bruine ogen kijkt hij je aan

Met grote bruine ogen en een gekwetst ego.

Je moet me echt helpen.

Anders overleef ik de komende twee weken niet.

Alsjeblieft!

Ha! Nu zit je aan me vast!

Je schrijft het zelf. Twaalf dagen.

Daarna ga ik weer.

Voor altijd. Voor altijd en eeuwig, als je wil.

Alsjeblieft. Had ik al gezegd, maar nog een keer,

ALSJEBLIEFT!

Alle mensen die ik ken –

de hele wereld heeft het te druk en iets beters te doen.

Denk erover na, oké?

Slaap er een nachtje over. Morgen hoor je van me.

Twaalf dagen
Het zijn maar
twaalf dagen